

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/98/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212963  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512212963.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému E. E., S., XX. D. X, o zaplatenie 1 139,22 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: XX XXX XXX, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 18C/265/2012-117 z 5.12.2013 Okresného súdu Košice - okolie

### rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že sa vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhrada trov konania.

Žalobcovi a žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

### o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, rozhodol, že v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 165,70 € na účet jeho zástupcu D. I. E., advokáta, Advokátska kancelária, Stropkov, F. J. X, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia a nariadil Daňovému úradu Bratislava vrátiť žalobcovi súdny poplatok 61,30 € zaplatený v kolkových známkach.

Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej ho súd zaviazal na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd v odôvodnení uznesenia, o. i., uviedol, že pokiaľ ide o náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, rozhodol podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. (citoval jeho znenie), že rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zaviniť jeho zastavenie, pričom toto zavinenie sa posudzuje výlučne len z procesného hľadiska, t. j. podľa procesného výsledku konania, preto ak žalobca vzal späť žalobu, z procesného hľadiska zásadne platí - ak nejde o prípad podľa § 146 ods.2 druhá veta O. s. p., že zaviniť zastavenie konania, že v tomto konkrétnom prípade žalobca neuviedol, čo ho viedlo k späťvzatiu žaloby, ale tuto zobral späť po tom, čo mu bolo doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a ním vznesená námietka premlčania, dôvodne možno preto predpokladať, že námietka premlčania viedla žalobcu k späťvzatiu žaloby pred začatím pojednávania a následne k zastaveniu konania, ktoré v procesnom zmysle zaviniť, preto dospel k záveru, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, že vedľajší účastník žiadal priznať náhradu trov právneho zast. za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zast., vyjadrenie zo 6.12.2012, ktoré vyčíslil podľa vyhl.č.655/04 Z. z. spolu 165,70 € (2 x 61,41 €, režijný paušál 2 x 7,63 €, 20 % DPH) a citoval znenie § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a),b), § 15 a § 18 ods.3 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov a § 149 ods.1 O. s. p.

Žalobca odvolanie odôvodnil nasledovne: Dovoľuje si poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.). Zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie. Vedľajší účastník podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd (ďalej len KS) v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Zastáva názor, že len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zast. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Na uvedené upozornil aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012 a obdobne aj KS v Bratislave v rozhodnutí 9Co/420/2012 vyjadril dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom vedľajšieho účastníka nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zast. Účelom civilného procesu ako takého je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Situácie, keď sa civilné konanie zneužíva, a to i vzhľadom na samotný priebeh civilného konania v konkrétnej veci, iba na získanie náhrady trov konania, nie sú v súlade s týmto vymedzením. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 O. s. p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca „žalovaných“, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí 13Co/36/2012. Dovoľuje si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS78/03. Súd by mal pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Účelnosť by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v súdnej veci nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Obdobný právny názor vyjadril aj KS v Trnave v rozhodnutí 21Cob/234/2012. Nárok na náhradu trov právneho zast. nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno aplikovať aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, a sú významné pre posúdenie veci samej. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí aj KS v Žiline, sp. zn. 10Co/110/2012. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou

námietkou premlčania. Rovnako nie je zriedkavý jeho postup, kedy súčasne s oznámením o vstupe do konania podá aj odpor proti platobného rozkazu, napriek tomu, že tento ešte ani nebol vydaný. Uvedené potvrdzuje, že paušálne vstupuje do konaní, o ktorých stave nemá žiadnu vedomosť. Zároveň zastáva názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama o sebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom. Uvedený právny názor potvrdili rôzne senáty viacerých KS v nasledovných rozhodnutiach (uviedol ich sp. zn.): KS v Bratislave v 8, KS v Banskej Bystrici v 5, KS v Košiciach v 6, KS v Nitre v 5, KS v Prešove v 5, KS v Trnave v 1 a KS v Žiline v 5. Má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O. s. p. a na ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. K uvedenému si dovoľuje uviesť, že vedľajší účastník žalovaného v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Obdobný právny názor vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012. Má za to, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecnej ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, žeby sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľovi poskytovali priamo právnické osoby. Z uvedených dôvodov považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,61 €, ktoré vyšlil.

Vedľajší účastník podal k odvolaniu nasledovné vyjadrenie: A. Jeho podrobná právna argumentácia k oprávnenosti združenia ako vedľajšieho účastníka dať sa v konaní právne zastúpiť a k tomu zodpovedajúcemu nároku na náhradu trov konania v úspešných sporoch je súdom už známa. Poukazuje preto len podľa jednotlivých senátov na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré sú súladné so zák., a z ktorých jednoznačne vyplýva právo vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie a právo na náhradu trov v úspešných súdnych sporoch (uviedol sp. zn. 1 rozsudku KS Bratislava, 5 uznesení KS Trnava, 3 uznesení a 1 rozsudku KS Nitra, 5 uznesení KS Trenčín, 4 uznesení KS Žilina, 7 uznesení KS Banská Bystrica, 10 uznesení a 1 rozsudku KS Košice, 21 uznesení a 1 rozsudku KS Prešov a poznamenal, že ktorékoľvek z cit. rozhodnutí na výzvu súdu obratom predložím). B. V súčasnej dobe sa proti Slovenskej republike (ďalej len SR) vedie Európskou komisiou konanie pre porušenie práva Európskej únie (Infringement). Európska komisia zaslala SR Výzvu - Porušenie č.2012/4165, v ktorej dospela k záveru, že zo strany SR dochádza pri implementácii a uplatňovaní právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa k porušovaniu Zmluvy o fungovaní EÚ. Európska komisia okrem nesprávnej právnej úpravy namieta aj nesprávnu aplikačnú prax orgánov SR, najmä súdov. C 1. Generálny prokurátor (ďalej len GP) SR podal na základe jeho podnetu na Najvyššom súde (ďalej len NS) SR 19.2.2013 vo veci jeho nároku na náhradu trov konania mimoriadne dovolanie z 15.2.2013 VI/1 Pz771/12-7 (citoval z neho), v ktorom podrobne a presvedčivo argumentoval o jeho nároku na náhradu trov konania. Vec je na NS SR vedená pod sp. zn. 6MCdo 5/2013. C 2. Rovnako podal GP SR na základe jeho podnetu na NS SR 30.5.2013 vo veci jeho nároku na náhradu trov konania mimoriadne dovolanie z 27.5.2013 VI/1Pz 42/13-5 (aj z neho citoval). Vec je na NS SR vedená pod sp. zn. 6MCdo 9/2013. D. V súvislosti s rozhodovaním niektorých súdov o trovách spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka dáva do pozornosti súdu list zo 16.7.2013, ktorý mu adresovalo Ministerstvo spravodlivosti SR (i z neho citoval). E. Zo skutkového stavu v predmetnej veci jednoznačne vyplýva, že žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu späť po tom, čo do konania vstúpil on (vedľajší účastník) a vo svojom vyjadrení zo 6.12.2012 vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky, čím určil líniu procesnej obrany proti žalobe. Ak sa teda žalobca zaoberá neúčelnosťou jeho trov, pričom práve vďaka jeho pôsobeniu v konaní došlo k procesnému úspechu žalovaného, jeho argumentácia sa stáva skutkovo aj právne nepresvedčivou. Rovnako protirečivo vyznieva konštatovanie o všeobecnosti jeho podaní. V predmetnom právnom spore bolo potrebné preštudovať žalobu a prílohy, zhodnotiť právnu podstatu veci a náležite právne reagovať. Jeho vyjadrenie, v ktorom uplatnil námietku premlčania bolo náležité, vecné a účelné. Ak by žalobca nechal žalobu späť, musel byť vo veci neúspešný, pretože súd by prihliadal na premlčanie uplatneného nároku pre dôvodne uplatnenú námietku premlčania. Žalobca vzal žalobu späť svojím podaním zo 4.12.2013 a aj keď mu toto podanie žalobcu nebolo doručené, z doterajších skúseností pozná obsah takýchto podaní. Do pozornosti súdu dáva rozsah podania vo veci samej (späťvzatie žaloby) a rozsah odôvodnenia, prečo nemajú byť priznané trovy vedľajšiemu účastníkovi. Čo bolo skutočným dôvodom

späťvzatia je možné z logických súvislostí jednoznačne vypátrať. F. Za neodôvodnený dispozičný úkon (späťvzatie žaloby) musí žalobca znášať dôsledky. Nebolo preukázané, aby žalovaný svojím správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Na druhej strane žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania. Žalobca pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Citoval znenie § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. a právnu vetu judikátu (R 49/1993). Inštitút náhrady trov konania je prostriedkom ochrany úspešného účastníka a prostriedkom upevňovania procesnej disciplíny, preto z povahy vecí musí mať sankčný charakter. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania. ... (Uznesenie NS SR zo 14.9.2011 7MCdo 4/2010, podobne II.ÚS281/2011). Nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby. Žalobca berie žaloby späť po tom, čo zistí jeho vstup do konania a jeho pôsobenie v ňom celkom racionálne, aby mu nevznikli ďalšie trovy, pretože dôvodne predpokladá, že v konaní už nebude úspešný, lebo v ňom už nenájde len neinformovaného a rezignovaného spotrebiteľa, ale rovnocenného partnera v posudzovaní skutkových a právnych vecí. Žalobca takýmito žalobami zaplavuje slovenské súdy a doslova ich skúša, či vykonávajú súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských veciach, príp., či účastník nevznesie námietku premlčania, čo sa deje úplne výnimočne. Za tejto situácie je pochopiteľný postup žalobcu, ak po zistení jeho pôsobenia v konaní žalobu zoberie späť. V predmetnom konaní je dôležité to, že dosiahol procesný úspech na strane žalovaného a trovy by sa mali posudzovať predovšetkým z procesného hľadiska. Záver o neúčelnosti trov je nesprávny, keďže spotrebiteľ dosiahol plný procesný úspech. Ak by žalobca nepodával na súdoch žaloby o plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, príp. žaloby, ktorými si uplatňuje premlčané nároky, nemal by dôvod vstupovať do konaní. Spotrebiteľ má byť chránený pred takýmito neprijateľnými podmienkami v rovine vnútroštátnych pravidiel verejného poriadku (uznesenie SD EÚ POHOTOVOST' C-76/10, bod 50). G. S poukazom na uvedené je argumentácia žalobcu v jeho odvolaní nenáležitá, preto navrhuje uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uplatňuje si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie vo výške 30,71 € (podrobne ich vyčíslil).

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), preto ho, podľa § 220 O. s. p., zmenil tak, že žalobca nie je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 165,70 €.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená

zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednáwanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku a žalovaný žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

#### **Poučenie:**

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.